

שמאי פרק ראשון נדה

עין משפט נר מצוה

פ"א מ"א פ"ט מהלכות
אסורי ביאה ה"ה ספנה
לאין קאי:

תוס' הרא"ש

קא חזיא בעונות מאי
[פירש"ן] מי אמרין דדוקא
נקט בלשנה עונות אבל
ראתה אחר עונה מטמאה
מעת לעת דאע"ג דלא הגיע
זמנה כיון שראתה שלשה
פעמים חשיבין לה כהגיע
זמנה הליך אם ראתה אחר
ג' עונות דייה שעתה כר'
אליעזר אבל אם ראתה אחר
עונה מטמאה מעת לעת
אע"ג דלר' אליעזר לא אמר
אלא בהעברה ראשונה ה"ה
נמי דרייה שעתה אף בשניה
עד שתחזוק או כר' או
כרשב"ג ואע"ג דרישא ר'
היא [ספאן] כרשב"ג דאי
כיון דאילו חזאי בטונה
היה מדמה לה להגיע זמנה
כי חזאי בהפסקה נמי כיון
דחזי זמני חזאי בהפסקה
איגלאי מילתא לר' ושנוי
וסת חזי מילתא וספאן כר'
מטמאה מעת לעת שאין זו
צריכה להתחזק בדמיה או
דלמא הדרה לקדמותה
וצריכה להתחזק אחר
הפסקה בשתי ראיות
בכתולה והיא דנקט ג'
עונות לרבותא נקט דאע"ג
דראתה ב' פעמים לג' עונות
לא הויה חזקה לר' והו'
להלמודא אמאי חזיק
אידעין לימיר רישא ר'
וסיפא רשב"ג הלכך נראה
לפרש דאתיא רישא וסיפא
כר' ובכל מקום שצריכה
חזקה באותה ראייה שהיא
מתחזקת בה דייה שעתה
בראייה דהפסקות כמו
בראיות ראשונות ואינה
מטמאה מעת לעת עד
שתחזוק והפסקה ראשונה
בכלל ההפסקות היא וה"ה
דהוה מצי למיחזי בהגיע
זמנה ועוד עברו: **בתם**
שבין שניה שלישיות. תי'
דפליגי אליבא דר' דלית
הלכתא כוותיה דהוה להו
לפלוגי אליבא דרשב"ג בין
שלישית לרביעית ושם
משום דשמעתין כר' נקט
בין שניה שלישית ונפקא
מינה לרשב"ג בין שלישית
לרביעית:

קחזיא בעונות מאי. פרש"י למציעא ליה אי חזיא לסקוף ל'
שלאחר הפסקת ג' עונות ראשונות אם מטמאה מעת
לעת לכיון דהוחזקה לרואה קודם הפסקת ג' עונות ראשונות הרי היא
כהגיע זמנה לראות וככל אשה שעברו עליה ג' עונות דלזין דיה שעתה
אלא בראשונה ודוקא בחזרו ועברו

הדר קחזיא בעונות מאי אמר רב גידל אמר
רב פעם ראשונה ושניה דיה שעתה שלישית
מטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה ועוד
עברו עליה ג' עונות וראתה דיה שעתה הדר
קחזיא בעונות מאי אמר רב כהנא אמר רב
גידל אמר רב פעם ראשונה דיה שעתה
שניה מטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה
מני רבי היא דאמר ר' בתרי זימני הווי חזקה
אימא סיפא עברו עליה ג' עונות וראתה דיה
שעתה אתאן לר"א ובי תימא רבי היא
ובעונות סבר לה כר"א ומי סבר לה והא
לאחר שנוכר קאמר אלא ר"א היא ובוסתות
סבר לה כרבי כתם שבין ראשונה ושניה
טהור שבין שניה ושלישית חזקה אמר
טמא רבי יוחנן אמר "טהור חזקה אמר
טמא כיון דאילו חזיא מטמאה כתמה נמי
טמא ורבי יוחנן אמר טהור כיון דלא
אתחזקה בדם כתמה נמי לא מטמינן לה
מתקוף

שעתה כמו בחזרו ועברו עליה שלש עונות לכן נראה דאפילו מטמאה
מעת לעת כי חזיא לסקוף עונה שלאחר הפסקת שלש עונות ראשונות
כהפסקת שלש עונות שניות דהויה מסולקת צדמים דיה שעתה אפילו
לרבי כיון שלא הגיע זמנה לראות ג' ואין חילוק בין לא הגיע זמנה
לראות לזמנה וזהו דוקא נמי רבי היא ו"ע בהגיע זמנה
לראות ועברו עליה שלש עונות שניות לר"א מי אמרין דיה שעתה
כמו בזקנה לרבנן ומדלא אשמעינן בהגיע זמנה לראות דהוי דיה
שעתה עד הפסקת שלש עונות שלישית דהויה רבותא טיפא מנבל הגיע
זמנה לראות אין להוכיח דאפילו ראתה סוף שלש עונות שניות מטמאה
מעת לעת דמנינו למימר דמשום הכי אשמעינן בלא הגיע זמנה
לראות דאפילו הכי מטמאה בשלישית מעת לעת:

ברוב ספרים גרסינן וכשהגיע זמנה לראות פעם ראשונה דיה
שעתה שניה מטמאה מעת לעת מני רבי היא ושבשם הוא ולא
גרסינן ליה אלא ה"ג מני רבי היא ומוכח מרישא מתינותק שלא הגיע
זמנה לראות דקמי שלישית הרי היא ככל הנשים והיינו משום דבתי
זימני היא חזקה ובהיה דמיתחזקה לא נשמע מעת לעת דלזלו
לרשב"ג עד ראייה רביעית לא הויה ככל הנשים אבל סיפא דהגיע זמנה
לראות שניה מטמאה מעת לעת אחי ככולי עלמא דבראייה ראשונה
הוחזקה כדתנן במה אמרו דיה שעתה בראיה ראשונה כו' וממתינן
ע"כ אחי כרשב"ג דצפרק הבא על יצמתו (בימות 77 סד): אמרין
וסתות ושור המועד סתם לן תנא כרשב"ג אבל כרבי לא סתם לן תנא
ועוד אי מסיפא דייק ורישא כרשב"ג תקשי רישא רשב"ג וסיפא רבי
וא"ת דהבא אמר דבהיה ראייה דמחזוקין לה לא נשמע מעת לעת
וצפרק אלו הנשרפין (סנהדרין 77 פא): גבי מי שלקה ושנה אמר "לזין
עצירות מחזקות אחר שעבר שמי עצירות מיד כונסין אותו לכיפה
אליבא דרבי וי"ל דהתם כיון שהוחזק לעצירה מה לנו להמתין עד
שיעבור פעם שלישית אבל הכא חכמים תקנו מעת לעת אם תראה
אחר שהוחזקה לראות: **רבי** יוחנן אמר טהור. משמע הא כתם
שאתר שלישית טמא דהיינו כרבי ובשלהי פרק הגב על יצמתו (בימות
77 סד): אמר ר' יצחק בר' יוסי אמר רבי יוחנן גבי מלה בנה ראשון
כו' כרבן שמעון בן גמליאל וי"ל דהתם מסיק דר' יצחק סומקא לאו בר
סמכא הוא אי נמי כל הך סוגיא קיימא אצרייתא דלעיל דאתא כרבי:
וכי

דחזיר בלא הגיע זמנה לא מני לפרק ליה דאיכא למימר בהיה
אליעזר. בהפסקת שלש עונות סבר לה כרבי אליעזר: והא לאחר שנוכר קאמר
סבר לה כרבי. דאחר בתרי זימני הויה חזקה לכל דבר: **כסם** שבין ראשונה לשניה.
טהור לדכתי וזו מחזקת דמים היא ואמרין לעיל (77 ה). חזקה אמר רב. ראשונה לסקר
דהא בתרי זימני אתחזקה צדמים והויה חזקה דלזלו הדרה חזיא מטמאה כתמה
טמא ורבי יוחנן אמר טהור כיון דלא אתחזקה בדם. כלומר כל זמן שלא נהגו בה
עדיין תורת מוחזקת צדמים לטמאה למפרע לא גזרו על כתמה:
מתקוף

הדר קא חזיא בעונות. אחר ראייה זו: מאי דיה שעתה או מטמאה
מעת לעת מי אמרין הא דקמי בתרה ועוד עברו עליה ג' עונות
דוקא קמי עברו דלי חזיא לסקוף עונה מטמאה מעת לעת דאע"ג
לא הגיע זמנה כיון דהוחזקה רואה קודם הפסקת ג' עונות ראשונות

הרי היא כהגיע זמנה וכי הפסקה
בראשונות וראתה דיה שעתה בזהיה
ראיה כר"א וכי חזיא תו לסקוף עונה
מטמאה מעת לעת ככל אשה שעברו
עליה ג' עונות דלזין דיה שעתה אלף
בראשונה אבל היכא דחזרו ועברו
ג' (ה) שניות וראתה דיה שעתה בזהיה
ראיה כר"א. ואע"ג דלא חזין דקמימי
רבי אליעזר אלף בהעברה ראשונה
מיהו מודה דיה שעתה בשניות עד
דמתחזק או כרבי או כרשב"ג ואע"ג
דרישא רבי היא סיפא כרשב"ג דלי
כרבי כיון דחזאי בעונות הוה ממתינן
לה להגיע זמנה כי חזאי בהפסקה נמי
כיון דתרי זימני חזאי בהפסקה איגלאי
מילתא למפרע דשינוי וסת הוא ולא
סילוק דמים וצדיקה מטמאה מעת
לעת שאין זו צריכה להתחזק צדמים או
דילמא אי חזאי לסקוף עונה נמי כ"ש
דדיה שעתה דמוכח מילתא דהפסקה
ראשונה זו סילוק דמים היתה ולא
שינוי וסת יש לומר חזרה לקדמותה
וצריכה להתחזק עוד אחר ההפסקה

בשתי ראיות כמתלה. והאי דנקט ועוד עברו וראתה דיה שעתה רבותא
אשמעינן אע"ג דתרי זימני חזאי בהפסקה לא אמרין איגלאי מילתא
דשינוי וסת הוא ולא סילוק דמים ותטמא בשניה מעת לעת אלף אפילו
לרבי דיה שעתה דהפסקה קמייתא לעולם בחזרת לקדמותה נדון
אותה ולא דמיא להגיע זמנה וצריכה שמתחזק בשתי ראיות וצ"ג מטמא
מעת לעת כדקמי ואיל: **אמר רב גידל פעם ראשונה.** היא הראיה
הסמוכה להפסקת ראשונה: ושניה. היא הראיה שמתראה לסקוף עונה
דיה שעתה: ושלישית. אם תראה עוד לסקוף עונה: **מטמאה מעת**
לעת. והאי דנקט תנא ועוד עברו עליה ג' עונות רבותא הוא דנקט
כדפי' דכל שכן אי חזאי בעונות דמחזקה מילתא דהפסקה קמייתא
סילוק הואי וכולה רבי היא: **ועוד עברו עליה ג' עונות וראתה דיה**
שעתה הדר קחזיא בעונות. אחר ראייה זו: מאי דיה שעתה או מטמאה
מעת לעת מי אמרין הא דהדר תנא בתרא ראייה שלישית בהפסקה
דוקא נקט דהבא הוא דמטמאה מעת לעת דאיגלאי מילתא דשינוי וסת
הויה הפסקומיה לראות צדלוג שחי הוחזקה בהפסקות וז"ל לא
חזבת להפסקה קמייתא צדדייהו הא מחזקה בתרתי בתריתא אבל לא
חזיא לסקוף עונה הרי היא דיה שעתה דלא אתחזק צדלוג ואמרין
הפסקה שניה נמי חזרת לקדמותה וכל דמיה מסולקין וצריכה להתחזק
בשתי ראיות אחת הקדומה להפסקה שניה והשניה היא שמתראה לסקוף
עונה ובשלישית מטמאה מעת לעת או דילמא כולי האי לא אמרין דחזרה
לקדמותה ובהפסקה שניה דיינין לה כהגיע זמנה והפסקה וראתה
דבהיה ראייה לחודה הוא דדיה שעתה אבל בשניה טמאה מעת לעת.
והאי דנקט תנא בשלישית ועוד עברו עליה וראתה מטמאה מעת לעת
הוא הדין נמי אם לא עברו ורבותא אשמעינן דלא תימא כל ראייה
הסמוכה להפסקה דיה שעתה אלף כיון דאיתחזק צדלוג אמרין שינוי
וסת הוא ולא סילוק דמים: **אמר רב גידל אמר רב.** ראשונה לסקר
ראיות הללו שאנו עסוקין בהן לישאל קא חזיא בעונות מאי היא
הראיה הסמוכה להפסקה שניה דעלה קיימין דיה שעתה ושניה היא
הראיה שמתראה לסקוף עונה מטמאה מעת לעת. והא דתנא הפסקה
שלישית גבי מעת לעת לראות הוא דנקט כדפרישית דלא תימא כל
ראיה שלאחר הפסקה תהא דיה שעתה: מני רבי היא. דהא בין
רישא בין סיפא כרבי שנין לה: **אימא סיפא.** דהגיע זמנה לראות
אתאן לר"א דאמר [ה] כל אשה שעברו עליה ג' עונות דיה שעתה ומרישא

(א) לקמן סד. כמותת מנ:
ימות ס. סד: וינזכיר 15.
טסדריין פא: בימ קו:
ג עי' רישא שפי' פי' אחר
דלא כפי' רש"י, ג' ז"ל כיון
דלי חזיא לסקוף כר' ר"מ,
ד' ז"ל שניות, ס' כ"י כ"י פי'
רש"י'ם לעיל צדפירושו אחרון.
ו' כ"י כ"י, ז' ז"ל דלזין.

הגהות הב"ח
(א) רש"י י"ה מאי דלי וכו'
אלו היכא דחזרו ועברו ג'
עונות שניות: (ב) תוס' ד"ה
קחזיא וכו' הויה לו לפשוט
מרישא:

מוסף רש"י
בתרי זימני הווי חזקה.
דלמך במת' ימות (סד):
נשאל לראשון ומת, לפני
ומת, נשאל לא מטמאה,
דמתרי זימני הווי חזקה
(בכתובות מנ: וכע"ז שו"ת
174).